

Передплата

на «РУСЛАНА» вносить:

в Австрії:

на цілий рік . . . 12 р. ав.
на пів року . . . 6 р. ав.
на чверть року . . . 3 р. ав.
на місяць . . . 1 р. ав.

За границю:

на цілий рік . . . 20 рублів
або 40 франків
на пів року . . . 10 рублів
або 20 франків
Поодиноким число по 8 кр. ав.

РУСЛАН

«Вирвеш ми очи і душу ми вирвеш: а не возьмеш милости і віри не возьмеш,
бо руске ми серце і віра руска.» — З Русланових псалмів М. Шашкевича.

Виходить у Львові що дня
крім неділі і руских свят
о год. 6-й пополудні.

Редакция, адміністрація і
експедиція «Руслана» під ч. 9
ул. Коперніка. — Експедиція
місцева в Агенції Ляндовского
в пасажі Гавсмана.

Рукописи звертає ся лише
на попереднє застереженє. —
Режлямації неопечатані вільні
від порта. — Оголошеня зви-
чайні приймають ся по ціні
10 кр. від стрічки, а в «Наді-
сланім» 20 кр. від стрічки. По-
дяки і приватні донесення по
15 кр. від стрічки.

Поділ Галичини.

(+) Наші великі політики незалежнімі уміють від часу до часу все винайти який шумний оклик для рускої суспільности, щоби тим способом хоч на якийсь час відвернути бачність її від роботи позитивної, реальної, а заставити її гаяти ся за тим маревом фантастичним, поки не наступить гірке розчаруванє а за тим ще більша зневіра у власні сили, безнадійність і десперація. Велику ролю в політичній житю руского народу грає неперечно сентиментальність і романтичний нахил наших політичних проводирів і се є також важною причиною, що вельми мало звертає ся у нас бачности на позитивну і реальну роботу а глядять ся заради і відряди по національних і політичних невдачах не там, де їх головне жерело і причина.

Треба правду признати, що тої сентиментальної і романтичної політики навчили ся ми по часті від наших сусідів Поляків. По розборі Польщі поривали ся они повстаннями до відбудованя своєї держави в давних границях, гляділи з підмогою своєї впливової еміграції на дворах європейських іменно у Франції та Англії вивднати для своїх цілий підпору, робили для своєї ідеї по Європі живу пропаганду в часописах, брошурах, силкували ся для себе позискати дипломатичні сфери і тим способом осягнути свої реставраційні мрії.

Безуспішність тої сентиментально-романтичної політики отверезила бодай одну частину польської суспільности, котра покинула фантастичні мрії про безповоротну минушину, а рахуючись з фактичними обставинами, вступила на практичну дорогу. Тим практичним, реальним змаганням двох останніх десятиків літ завдячують Поляки своє впливове становище і в Галичині і в Австрії.

Якже поступають наші т. зв. незалежні проводирі політичні, що de facto танцюють під дудку Маркова і Дудикевича! Наглядні докази їх політики маємо, не далеко шукаючи, по невдалій кампанії виборчій до союму в 1895 р. і до ради державної 1897 р.

Кажуть звичайно: *mały Polak po szkodzi*; однак показує ся, що Русина навіть шкода, навіть невдача не навчить розуму, щоби хоч в будучині міг запобігти лиху, обминути невдачу і поправити свою долю. Хто приглядав ся роботі наших незалежних патріотів в часі від виборів соймових 1895 р. до виборів до ради державної 1897 року, той мусить нам признати, що се не була робота позитивна, котра би допомогла поправити неудачі, забезпечити успіхи. Се було лише зазначуване невдоволення в ріжний спосіб; в часописах, брошурах, на вічах і т. п. Бидруковано брошуру в німецькій мові, щоби перед Європою розказати про наші кривди, вислано т. зв. руску депутацію до Відня, що після слів Мончаловского мала бути «последнімъ поклономъ западу», а коли не осягнуто уневажнення соймових виборів і переведення нових, тоді виринула і з радикального боку (Евг. Левицкого в

«Народі») і з москвофільского гадка поділу Галичини яко єдиного спасеня для Русинів в Галичині. Характеристично, що з нагоди тої статі Евг. Левицкого остерігав п. Михайло Павлик, б. редактор «Народа» перед поділом Галичини, бо се могло би «вийти на користь гр. Баденього і Барвіньского!!»

Отсе була робота наших незалежних, з котрої користали лише москвофіли, щоби далше підготовляти ґрунт для своїх «затій». Але щоби взяти ся до дійсної роботи просвітної і економічної для народу, щоби єго справді подвинути і з темноти і з недостатку, про се майже ніхто не думав.

Подібні прояви серед рускої суспільности бачимо і з нагоди неудач при сегорічних виборах до ради державної. Замість взяти ся до позитивної роботи над народом і для народу, т. зв. краєвий комітет робить багато коштовних заходів, щоби Європу ознакомити з виборами галицькими (і задля того має появили ся пронамятна книга в языках руским, німецьким і французьким). У Відні перепавші рускі кандидати посольські скликували збори, щоби там Німцям розказати про наші кривди і т. д. Знайшли ся навіть опікуни «потерпілих» при виборах за кордоном, від котрих Мончаловский привіз з Петербурга 1000 рублів, а купець з Москви Петров жертвував 600 рублів! Чи ж від того всего рускому народови полекшає, чи поправиться єго доля? В се мабуть не вірять і самі найопозиційніші політики, котрих органі «Діло» відіграє знов гадку поділу Галичини і вкладає се яко обовязок «незалежним посланцям» в раді державній: Окуневскому, Танякевичеві і Яросевичеві, щоби сю справу піднесли в адресовій розправі. Єсть се нічо инше, як відвертанє уваги рускої суспільности від позитивної роботи, щоби її манити неосущимою надією і доводити її до ще більшої десперації і зневіри — значить ще більше підготовляти ґрунт москвофільству. Бож навіть в такому случаю, колиб та гадка дала ся перевести, не поправилоб ся положенє Русинів в Галичині. Годить ся пригадати статю пок. Ст. Качали написану про се питанє в львівській «Основа» в 1870 р. в ч. 8, нехай з неї учать ся і наші опозиційники, де треба глядіти ліку, а не заманювати суспільности мріями.

(Конець буде.)

Рада державна.

Засіданє з 3. червня.

Віцепрезидент Давид Абрагамович отворив засіданє точно о 12 годині в полудне. По відчитаню петицій забрав голос председатель польского кола п. Яворский і в довгий промові іменем правиці заявив, що наслідком послідних подій в Парляменті правиця відступає від ухвали адреси до корони, хотий стоїть рішучо при своїй програмі. П. Яворский повторив зміст адреси внесеної парламентарною більшістю. Посли з ліввиці переривали часто бесіду п. Яворского і обкидували єго лайками. Абрагамович просить в часі бесіди Яворского кілька разів о спокій і

щоби послы заняли свої місця. На се повстають пристрастні протести з ліввиці, кількох бесідників просить о голос.

Абрагамович. Президент міністрів гр. Бадені має голос.

Бадені: Іменем правительства констатує з живим співчутєм публичний факт, що Висока Палата подіями, котрі від якогось часу в тім місці відбувають ся, знайшла сильну перешкоду в виконуваню обовязкової конституційної діяльности, (ліввиця пристрастно перериває і кличе: «Проч з языковими розпорядженнями!») В сей спосіб повздержано всі публичні справи, всі ухвали в державнім інтересі доконечні. (Знов сильні крики з ліввиці: «То наробили ваші языкові розпорядження!»)

Висока палата згодить ся на сей висказ, що публичне житє через довше зношенє подібних виступів, котрі підкопують підвалини парламентарних уряджень, є дуже загрожене. Конець тому положити є вказаною річшю, а навіть державною konieczністю. Правительство, котре має перед очима сповненє положених на нїм задач так в Палаті як і по за нею (веселість і сьміхи на ліввиці — з правиці голоси: спокій!) є о тім пересвідчене, здає ся згідно з більшістю членів тої палати. І знайшла би ся більшість до всепільної праці, але правительство має сьвідомість ще о пивших подіях, за котрі поносить відвічальність (сьміхи на ліввиці). Уважає проте правительство за свою повинність зарадити подіям, що повздержують парламентарну машину.

З найвисшого припорученя оголошує 12 сесию Ради державної за закриту, (живі оплески, а на ліввиці великий галас і оклики: «Проч з правительством! проч з Бадені!»). На се встав віцепрезидент Абрагамович і заявив: В виду того, що в тій хвилі учулисьмо, не позістає президії нічого иншого, як закрити сей час засіданє. Щиро жалую, що в теперішних відносинах мушу се зробити без ніякої промови до високої палати. Надію ся однак, що знайду загальну згоду, сли після давного, дорогого звичаю пожелаю всім членам палати найлучшого повождження. Над нами всіми, по над бурями послідних часів, стоїть усьвячена особа Цісаря. Бажаю отже сесию і послідне єї засіданє закінчити одностійною маніфестацією, до якої безперечно прилучить ся палата з ентузіазмом, визнаючи панів до виданя оклику: *Его Величество, наш Наймилостивіший Цісар і Пан, Франц Йосиф I. най живі!* Палата повторила сей оклик з ентузіазмом три рази, почім так представителі правительства як і президія опустили палату. По коритарях панував ще довго рух. Посли бігали один до другого і живо розгорювали над тим що палата не відрочена а закрыта. Деякі послы як видно було з їх лиця, — з неохотою опускали пороги. Найбільше не до вподоби була для них та несподіванка, що палату закрыто, через що деякі послы потерпіли значні страти в своїх бюджетах.

При виході з салі засідань повстав великий рух, коли п. Іро закликав: «Проч з правительством!» Німецькі націонали завтурювали єму а на правици об'явлено голосно обуренє. Повстав на ново галас. Кликано: «Проч з Поляками, проч з Чехами!»

Ситуація була на хвилю грізною, заносило ся ще на одну авантуру; остаточно наступив якоесь спокій і послы розійшли ся. Більша часть послів поїхала сей час домів. Ліберали оголошують в своїх дневниках протест против зая-

ви гр. Баденього підчас закриття сесії, що парламентарну роботу унеможливила опозиція. Вину того приписують ліберали в тім протесті авторови язикових розпоряджень.

Загально говорять, що Рада державна збере ся на початку осені, щоби підприємити вибір делегаций і ухвалити угоду провізорію. О розв'язаню Ради державної і о змінах в кабінеті на тепер а принаймніше перед осіннім скликанем сесії не може бути навіть бесіди. В часі парламентарних ферій правительство очікувати буде успокоєня умів серед послів а потім буде старати ся о позисканє ґрунту до порозуміння. Правительство думає на певній основі пробувати заключення компромісу.

Давидівський процес.

(Дальше.)

Дальше переслуханє обжалованих представляє ся як слідує:

Бригіда Граб з Давидова, типова селянка баба, що носить молоко і сметанку до Львова, є тринадцятою з ряду, а заразом послідною обжалованою о участь в убитю Попеля. Виширає ся. Говорить, що зовсім не була там, де єго убивано, і хоче ту обставину доказати свідочством Францішки Корженевської, котра буде переслухана.

Наступає переслуханє довгого ряду обжалованих о напад на льокаль жандармерії — *публичне насильство* — де затарасував ся Попель, заким єго відсея товня витягнула і убила.

Гринько Химчин, 50-літній хлоп з Черепина, мав навіть після акту обжалованя бути скаліченим в ніс через жандарма, що боронив входу до льокалю. Сліду тої рани нема. Оборонитель вносить, щоби лікарі *оглянули ніс* Химчина, предсідатель пропонує, щоби ту операцію сповнити по переслуханю жандарма. Химчин сам твердить, що вдирав ся до льокалю громадської канцелярії, не жандармської. Потверджує се Шеремета.

Василь Машталір, 26-літній хлоп з Черепина, уневиннює ся, що підчас влому до льокалю жандармерії стояв на цвинтарі, що видів Михайло Швець, котрий буде переслуханий пізнійше.

Іван Хировський, літ 24, хлоп з Давидова, також один з тих, що мали атакувати льокаль жандармерії, виширає ся.

Йосиф Мазур є після акту обжалованя тим герштом, котрий заповідав 10-го марта, що завтра буде «комендерувати!» І справді «комендерував» по німецьки, що лоб розвалив кождому, хто поважить ся віддати голос. Проводив урльонниками.

Мазур виширає ся всякої вини, длятого заряджують єго конфронтацію з Шереметою, котрий пригадує єму, що обіцяв розбивати голови «на двох». Розлючений переченем Мазура, посуває ся до него і серед загальної веселости кличе:

— Ти тумане якийсь!

Що до нападу на виборчий льокаль, поясняє Мазур, що зібрав урльонників лише в тій цілі, щоби показати Попелеви, кілько людей не одержало легітимаций.

Іван Баран, 27-літній хлоп з Давидова, на питає защитника дра Сумнера оповідає, як укладали ся шанси кандидатів в Давидові. Оповіданє то є інтересне яко психологічний документ, в який спосіб в голові такого «обивателя-виборця» укладали ся гадки о політичній ризниці межі кандидатами.

Баран: Ксьондз парох натягав нас на П. Мохнацкого.

Др. Сумнер: Як то натягав?

Баран: Но намавляв...

Др. Сумнер: Не моглибсьте оповісти, як то виглядала та намова?

Баран: Ксьондз говорив нам так: П. Мохнацкий є каменичний пан, порядний. Не буде вправляти ніякого шахрайства...

Др. Сумнер: А ви на кого булибсьте віддали голос?

Баран: На пана Козакевича.

Др. Сумнер: Мимо то, що шануєте кс. пароха, хотілибсьте голосувати на Козакевича? Щосьте виділи в Козакевичу?

Баран: Бо то є бідний чоловік, так як ми є бідні. Він не буде шахрував. Так люди говорили і на то пристали всі.

Відтак вивязала ся драстична сцена межі др. Ліліеном а прокуратором. Позаяк зізнаня Барана насунули сумнів, що слідчого протоколу єму не відчитано, а помімо то уміщено на ній звичайну клявзулю, зажадав защитник переслуханя в тій справі радника Гайдерера, яко слідчого судию і протоколянтів. Тому внесено опер ся в острій промові прокуратор, називаючи по висше жаданє «обиджающею інсинуацією» і річию «незгідною з традицією суду». Рішенє трибуналу наступить пізнійше.

По переслуханю Гната і Антона Зановських, від котрих не довідано ся нічо нового, викликано Михайла Сметанського, котрий заперечує, будьто би хотів кого небудь повздержати від віддаваня голосів або бунтував против комісії виборчої. Що до свідків, котрі зізнавали для него обтяжуючо, твердить Сметанський вирост, що говорять неправду, а на доказ сего наводить своїх свідків, «справедливих хлопів».

Станислав Охман, дуже балаклива людина, повторяє з незахитаною рішучістю, що є невинний. Понад то годі було що небудь з него видобути.

Йосиф Охман, брат попереднього повідає, що длятого здержував иньших від голосованя, бо жандарми відганяли людей від виборчого льокалю. Коли предсідатель наводить некористні для него зізнаня иньших свідків, відповідає подібно як всі обжаловані стереотипно, що свідок «той має злість на него».

Оба Охмани роблять вражінє дуже справних людей. Оповідують ясно і сміло.

Слуханий додатково до якоїсь дрібної обставини Корковский оповідає, що від членів комісії слідчої зі староства, котра бавила в Давидові, «дістав» десять разів в твар і два рази під бороду».

Переслухано єще Романа Зихалу, Винкентия Шеремету, Андруха Кутного, Івана Мазура, Вільгельма Аренда і Павла Ясіньського.

Деякі з тих хлопів оповідали, що Попель підчас акту голосованя перечеркував на відбраних зрук виборців картках імена а вписував иньші і що робив сє тайно, на коліні.

Іван Мазур знов зізнав, що Стефан Паздзор і Мартин Крис оповідали єму, що дня 10 марта Попель говорив до свого парубка: «Завтра вибори і кількох хлопів мусить згинуть смертю».

На основі сего зізнаня оборона поставила внесєнє, щоби трибунал зажадав від ради державної актів давидівського вибору, щоби їх перестудіювати і переконати ся, чи Попель дійсно що перечеркав і дописував.

Прокуратор узнав се жаданє передчасним, бо треба послухати вперед, що скажуть свідки, а не опирати ся на оповіданю обжалованих. Трибунал рішить ту справу пізнійше.

На вступі до третього дня розправи оголосив радник Хилинский ряд ухвал трибуналу в відповіді на різні внесєня оборони і так:

1. Трибунал постановив допустити кількох нових свідків, потрібних до поясненя декотрих подробиць злочину.

2. Відмовив внесєню о переслуханє радника Гайдерера, бо скоро він ствердив своїм підписом, що відчитував протоколи обжалованим, то так мусіло бути (?).

2. Відмовив внесєню о зажаданє актів виборчих з парламенту, бо то було би континууванєм (!) виборів, до чого трибунал не чує ся правосильним.

4. Ухвалив не допустити свідків на стверженє верзії, будьтоби Попель відгрожував ся перед виборами, що кількох хлопів унаде трупом, позаяк не стоїть се в причиновій звязи з процесом (?).

Відтак відчитано урядове письмо староства о виборах давидівських. Після сего письма вєсь приготовано відповідно до приписів закона. Спис виборців з Давидова спорядив тамошний писар Чайковский.

(Далі буде).

Вісти політичні.

Цісар приймав 31 мая на авдиєнції гр. Баденього. Авдиєнція тривала цілу годину і тоді то здавав гр. Бадені справу з теперішнього положеня. Результат тої авдиєнції мав бути такий, що президент міністрів мав одержати від Цісаря уповажнєнє оперти ся на теперішній більшости, а понеже на тепер ніякі роботи парламентарні з огляду на обструкцію не є можливі, то мав тоді вже дістати припоручєнє від Цісаря відрочити або замкнути Палату, що й 2 червня наступило. Рада державна закрита. Закритє Ради державної тим ріжнить ся від відрочєня, що по закритю сесії всі парламентарні комісії і всі внесєня упадають; нетикальнєсть посольска зносить ся, а послы перестають побирати diety. Поновне скликанє Ради державної зависить від волі правительства. Правительство може більше не скликувати ніяких сесій і в потребі розв'язати Палату. В разі скликаня Ради державної, президию і комісії потреба на ново вибрати, а предложєня правительства і наглячі внесєня мусять також на ново вносити ся. Так отже завдяки обструкції минув безкористно перший період законодатний. В затвореній сесії відбуло ся 20 засідань, а ухвалено на них вєсього одиникий закон, т. є. торговельний трактат з Болгарією. Правительство внесло було 17 предложєнь, послы поставили около 300 ініціативних внесєнь, інтерпелаций і наглячих внесєнь.

На Зелєні Свєята лат. відбудуть ся в Берні мор. збори німецьких мужів довіря. В відозві скликаючій ті збори сказано, що язикові розпоряджєня гонять Німців з уряду. Борба проте мусить так довго тривати, доки Німці не відзискають приналежних їм прав.

Деякі дєвєники доносять, що чєський Соїм має бути скликаний ще сєго місяця. Вість ся здає ся нам бути неімовірною, бо годі і в чєскім Соїмі чого иньшого сподівати ся як в парламенті. Длячого би Німці не мали повторити і там сцен з відєньського парламенту.

Войскова комісія в угорскім Соїмі прийняла одноголосно подані нами в посліднім числі нашої часописи проєкти в справі побільшеня угорських місць стинєндийних в війскових заведенях для спільної армії а заразом проєкти в справі заведєнь для образованя офіцирів при гонвєдах. Всі бесідники виповіли міністрови Ферварому подяки і признанє за внесєнє тих проєктів. Міністер торговлі Данієль внесє в найближших днях проєкт закона о інвестиційнім фондї в сумї 123 мільонів, з чого 100 мільонів розкладає ся на 10 літ, а 23 мільонів возьме ся на уморєнє біжучого довгу. В біжучім році потреба буде 43 мільонів, котрі узискає ся дорогою емісією 3½% вільної від податку коронової ренти. Так отже значно зменшить ся бюджет через сплату біжучих довгів, котрі до тепер були висше опроцентовані.

Цісар Вільгельм має приїхати до Росії в серпни. При тій нагоді возьме він участь в великих манєврах межі Білимостоком а Ломжею. Для достойного гостя ладять вже від тепер апартаменти в тих місцевостях. «Hamb. Corresp.» заповідає близьке уступлєнє німецького канцлера Гогєнльогєго. Наслїдником єго мав би стати дотеперішній міністер фінансів Мікєль.

Парискі дєвєники заговорили від кількох днів про подорож цісаря Вільгельма до Парижа на виставу в 1900 році і яке вражінє зробила би єго поява у Франції. «Gaulois» на підставі інформацій, які мала засягнути у політиків і літератів констатує, що приїзд цісаря Вільгельма був би не на місці. «Figaro» знов запєвняє ніби то на підставі інформацій з доброго жєрєла, що цісар Вільгельм цілковито не має наміру приїжджати до Парижа.

В Атенях по причині великих видатків на армію бажали би заключити мир як найскорше. В виду ширшаючого руху антидинастичного в Атенях, париский дєвєник «Joür» підносить, що король Юрій утративши престол мусів би дістати пенсію від Франції, котра перед 35 літами, коли він здецидував ся прийняти престол в Греції, — зобов'язала ся виплачувати єму річну ренту 200.000 франків. Отець короля домагав ся тоді, щоби на случай утрати престолу, синові єго визначили держави мільон франків

річної пенсії. Англія, Франція і Росія згодились, що виплатять до спілки в разі детронізації 600.000 фр., з чого припала би на Францію третя частина.

Новинки.

— **«Коломийський Боян»** при співучасті коломийських руско-народних товариств та ласкавим співуділі артистки драматичної п. Ф. Лопатинської з Чернівців устроює в вівторок дня 8. н. ст. червня 1897 р. в сали «Сокола». Вечір в XXXVI роковини смерті незабутного Кобзаря Тараса Грушівського Шевченка з наступуючою програмою: 1) Вступне слово. 2) Д. Січинський «Вязанка з народних пісень» про хор міщанів з аком. форт. 3) фортеп'яні виконає п. Ф. С. 4) «Причинна». Т. Шевченка виголосить п. І. Біберовичева 5) Шевченко-Лисенко: а) «Як би мені мамо наместо» б) «Ой місяцю» супроводжено сольовим співом артистка драмат. п. Ф. Лопатинська. 6) а. Н. Кумановський: «Трета вязанка з народних пісень» б. п. Вахнянина «Ой ішли наші славні Запорожці-хори міщані. 7) «На спомин Тарасови» Кс. Климковича виголосить п. Л. Г. 8) Вільбоа: «Моряки» дуєт про тенор і баритон відспівують оо. К—р і К. 9) П. Ніщинський «Закувала та сива зазуля» хор мужеский з акомп. фортеп. По концерті комерс в бічній салі. Вступ на салу льюжа 3 зр., крісла на балкони і першорядні на сали 70 кр., в дальших рядах 50 кр., партер 30 кр., для учеників, селян і гарнізону 20 кр. Датки приймає ся. Початок точно о годині 8 вечером. Дохід на тов. «Шкільна поміч в Коломий». Білетів дістати можна скорше в «Народній торгівлі» а від 7. год. вечером при касі. Місцевим запрошенням не висилає ся. Добірна програма, сольовий спів славно звисної артистки драматичної співачки п. Ф. Лопатинської з Чернівців, гра на фортеп'яні знаної вже п'яністки Ф. С., декламації нашої першої артистки п. Ів. Біберовичевої, дуєт оо. К. і К. хори «Коломийського Бояна» під умілою діригентурою о. Курпяка, усе се заповідає, що вечер удасть ся під кожним взглядом добре. То й треба надіятися, що публіки являть ся багато, бо справді гріхом би було сидіти дома підчас такої народної маніфестації.

— **З'їзд товаришів**, що складали іспит зрілості в акад. гімназії в р. 1887 відбуде ся у Львові дня 7. лат. червня. З'їзд розпочне ся соборною службою Божою за упокій душ дир. о. Вас. Ляницького, проф. Мих. Подольського і тов. Івана Голоти о годині 10 рано в Володської церкві. Просимо всіх товаришів явити ся на богослуженню як найчисленнійше. Про дальшу програму довідують ся товариші на місці. Веї рускі і польські часописи просимо повторити сю звістку. За комітет: Лев Левицький, Йос. Зацерковний.

— **Є. Вел. Цісар** уділив оо. Бернардинам у Львові 3000 злр. за помочи на будову монастиря у Фразі, рогатинського повіта.

— **Дешевість соли.** Дня 26 мая зложено на столі австр. Палати послів внесені ініціативи послів Левицького, Ройовського і Колішера, домагаюче ся, щоби правительством обнижило ціну кухонної соли з 9 зр. за метричний сотнар на 7 зр. Ціна продукції соли виносить в Галичині 1 зр. за метричний сотнар, отже правительством побирає нечувано високий податок від найбільшого населення. Сільська родина потребує пересічно двох топок на тиждень, то значить понад один метр. сотнар на рік. Можна собі представити, як дуже обтяжає той податок сільське населення.

— **Доповняючий вибір** одного члена ради повітової в Перемишлі з групи громад сільських, розписало ц. к. Намісництво на день 12 липня с. р.

— **Курс кутя коний.** Дирекція ц. к. школи ветеринарії у Львові подає до відомости, що другий 6-місячний курс кутя коний в році 1897, відбуде ся в школі кутя при школі ветеринарії в часі від 1-го липня до 31-ого грудня с. р. Ковальські челядники, що хочать записати ся на той курс, мають зголосити ся лично в місячні червни с. р. в канцелярії дирекції (ул. Кохановського ч. 33) в годинах від 10-ої до 11-ої перед полуднем і предложити: 1) Свідчення укіченої з добрим поступком школи народної; 2) свідчення визволення; 3) свідчення відбитої бодай 2-літньої практики челядничої.

— **Про послідні повени** в Галичині надходять ще такі вісти: З Рожнітова пишуть: Вночі з 26 на 27 мая навістила наш кут велика злива, а докінчила другого дня, коли-то по полудні через дві години так ляло, що найменший потік перевищив своїми розмірами не одну ріку. Шкоди в засівах і на сіножатях величезні: наразі тоді їх обчислюють. Найбільше потерпіли села Лецька, Дуба, Княжівське, Янівка і Цінева. З гір вода позносила, що лиш дало ся, а на долах там, де були буйні засіви і трава, лежать купи намулу і піску. Між народом чиста розпука, бо екзистенція его на сей рік дуже загрожена. На разі повинні би власти поспішити з якою по-

мочю, бодай з відписанем податків на сей рік. — Велика злива, яка лютілась на дни 27 мая, переводила усі доохрестні потоки в Лаврові, староміського повіта. Лаврів лежить в прогалині, поміж трема верхами, колись вкритими лісом, нині, при кільканайцятьох парових тартаках, голими, тож не диво, що води залили ціле село, при чім найбільше мусів потерпіти по середині села положений монастир Василянський. Через село веде недокінчена ще дорога повітова, зі Старого міста до Лютовиск; води забрали насипи, понесли з собою камінні мости і замулили усі поля. Вода несла зі собою повно клеців, містки і лавки, а також цілі хати і будинки. Лаврів село маленьке, одно з найбільшійших, найбагатший господар має 2 морги поля, тож нечає тото відобє ся страшно на его мешканцях. — Коло Вишніці на Буковині Черемош зірвав міст, а також на повітових дорогах завалило ся кілька мостів. Вишніця і Кути доколя окружені наче-б озером. — З Галича доносять нам, що рано 3 червня був стан води на Дністрі 150 а по полудні 200. Вода крім так високого стану перебуває. Загальною обавляють ся великої повени. — Зі Східниці одержуємо таку вість: На дорозі Борислав-Східниця ведучій на Вигоду комунікація перервана. Оба мости на Пасічній і шкарши зруйновані цілковито.

— **Дотепний кінь.** В «Місячнику» Товариства охорони звірят читаємо: Довгим рядом стояли вози перед коршмою, де візники забавляли ся напизками. Утомлені коні поспускали голови, думаючи мабуть о своїй біді, а може і о своїм голоді. Нарешті одному вкучило ся бездільне стоянє, тим більше що і жолудок допоминав ся о свої права. Підніс голову і зобачив, що з задку переднього воза висить кошик з вівсом. Надармо силкував ся кінь досягнути пилком коша. Знехтерпелівлений підніс передню ногу, щоби его присунути, але кошик був задалеко, ледво міг его з боку ударити. Однак кошик заколебав ся, другий удар впровадив его ще в більший рух і кінь дочекав ся хвилі, коли кошик буяючи зближив ся до писка і вхопив повний пилком вівса, повтаряючи се доти, доки візник не перервав ему того дотепного здобування поживи.

— **Самобийство.** Дня 3-го мая в полудне вівано поготивле ратункової стації на Високий Замок, де Александер В., ученик 6-ої класи школи реальної в самоубийчій намірі стрілив тричі до себе з револьвера. Два рази хибив, третій раз поцілив себе в шию, куля ударила о грудяний мостик. Раненого заосмотрено і відставлено на клініку хірургічну.

— **Король сіамський** відвідав вчера в окруженю свого двора Ватикан і був напою прийнятий з цілком тим самим церемоніялом, з яким прийняв цісаря Вільгельма і сербського короля.

— **Сльози.** Суд в Таннесе рішив сими днями справу: чи адвокат має право плакати підчас виголошуваної оборони свого клієнта. Судия рішив, що має не лише право, але подекуди обов'язок... о скільки лише слезами може розпоряджатися.

— **Дрібні вісти.** В Руан у Франції, 19-літний робітник Людвік Габемон, недавно випущений з в'язниці, стрілив чотири рази з револьвера до 42-літньої законниці Сен Льюрен, рани смертельні. Злочинця арештовано, і здає ся, що він божевільний. — Визначний болгарський літерат Алеко Константинов упав жетово розбишадкою напад. В наслідок тяжкої ран помер сими днями. — Місто Левангер, в Швеції згоріло до тла. Бідні мешканці, лишили ся без даху — волочать ся по пустих уличах а вид їх будить правдиве співчутє. — В театрі Політеама, як доносять з Неаполю, стрілив актор на сцені. Револьвер певно через ошибку був набитий кулею, котра поцілила і тяжко зранила сидячого на галерії кушця Фраґано. Серед зрітелів театру повстав в одній хвилі панічний переполо і заколот, котрий з трудом удав ся втихомирити.

З Константинополя доносять, що в околиці Суфлі лучив ся залізничний карамболь. Двох подорожних вбитих на місці, 11 ранених. — Ческі дневники оголошують завітчанє помершого сими днями дра Франца Кадлічка, директора цукроварні, котрий записав 400.000 злр. чеському університетови і політехніці на стипендії, а 100.000 злр. на запомоги для чеських міст. — На Черемоші коло Вишніці зірвала вода міст. Також на повітових дорогах упало кілька мостів, а вода унесла траву з деревом. Околиця коло Вишніці залита. — В кавярні віденській арештовано онюгді Ігната Блещинського, посідаючого в послідних часах бюро вивідательне, за цілий ряд доказаних опуканьств і мантієств. — Трамвай електричний розпочав 26 мая пробу їзди в Чернівцях. — Минувшої неділі вибух пожеж фабрики паперу Сочівка в Конґресівці. Втрати обчислюють на 125.000 рублів. Около 100 робітників, працюючих в відділі шматярні, втратили заробок на довгий час. Огонь підложили мабуть злодії. — Недобір вистави берлинської з р. 1896 виносить кругло 2 мільони марок. З гарантійного фонду, що виносить 4 і пів мільона марок, призначених буде на его покритє 50 процент.

Нове письмо анархістичне п. з. «Der Anarchist» намірають видавати в Берліні «мужі стану», котрим анархістичний «Sozialist» видає ся безбарвним і за мало енергичним. — Податок на ровери намірає завести берлинський магістрат. Мужчини мають платити річно 10, жінки 25 марок. — З Будапешту доносять, що міський касир в Ігльо Бея Шель здефравдував около 30.000 зр. з сиротинських фондів. Служив 30 літ. — З гарнізонного шпиталю в Кракові утік вечером недужий умислово поручник 13 полку уланів Г. і мав прибути до Львова. Команда військова зарядила за ним пошукване.

Наука, штука, література.

— **«Зорі» ч. 10** з дня 27 мая містить: Продовженє оповіданя О. Л—ся «Не судилось»; — три стихки з поезий К. Тетмаєра в перекладі В. Щурата; продовженє комедії «Нахмарило» Б. Грінченка; — стих Віри Лебедової «Ворожба»; — оповіданє Васюти «Без промаху»; — «З поезий Богд. Лепкого»; — продовженє статі В. Щурата «До історії останного побуту П. Куліша у Львові»; — оповістки і критичні замітки, бібліографію і переписку редакції. — З ілюстрацій містить то число «Зорі» портрет Павла Полуботка, козацького гетьмана, портрет лірика Порфира Завертуна з Бузівки і вид козацької чайки. — Російсько-українського словаря розіслано з тим числом аркуш 26 (стр. 239—246, від слова «Розговорный» до «Разносить»).

ВІСТИ ЕКОНОМІЧНІ І СТАТИСТИЧНІ.

— **Ц. к. Дирекція залізниць державних** оповіщує: Ч. 28650/4. Для ужитку подорожуючої Публіки будуть оповіщувати в часі від 1 червня до кінця вересня с. р. на стаціях залізничних: Львів, Стрий, Перемишль, Сколе, Лавочне і Нове Загірє, телеграми віденського заведеня метеорологічного, заповідаючи сподіванє верема найближшої доби; при тім будуть виставлені мапи метеорологічні, даючі погляд на загальний стан воздуха в Европі.

— **Заведенє білетів на часткові простори по зниженій ціні на шляху Львів-Янів.** — З днем 1 червня 1897 буде видавати ся білети на часткові простори на шляху Львів-Янів по слідуєчих знижених цінах:

з важністю	II кл.	III кл.
1/2-місячною	13-26 зр.	6-63 зр.
1-місячною	23-46 зр.	11-73 зр.
2-місячною	36-72 зр.	18-36 зр.

Повисші білети упрямляють до їзди на згаданім шляху тільки ті особи, на котрих імаєуть виставлені і котрих фотографії до білетів долучено. На підставі тих білетів вільно уживати веїх розкладом їзди обнятих поїздів особових при котрих знаходять ся вози дотичних клас. — Згадані білети обіймають час пів, одного або двох місяців календарових і не дає ся жадного опусту при купні білетів на протягу місяця, як також не звертає ся заплаченої належності на случай неужиття білету. Продажею білетів займає ся бюро інформаційне ц. к. залізниць державних у Львові (ул. 3-го мая, готель «Імперіаль»). — Згадані білети замовляє ся франко і то або безпосередне в висше згаданім бюрі, або через ц. к. уряд стації в Янові долучаючи фотографію (формат візитовий 6,5 цтм. шир., 10,5 цтм. вис.) і припадаючу належність. — Виданє білету замовленого в бюрі інформаційнім можна жадати в протягу 48 годин, в другім случаю в протягу 4 днів по замовленю. Описані білети належить по упливі їх стійности відослати до місця виданя, а взглядно до стації Янів. — Переписанє білету на частковий простор на иньшу особу, як і видаванє дуплікатів єсть безусловно виключене.

— **Достава залізних мостів.** Ц. к. Дирекція залізниць державних у Львові оголошує в урядовій віденській і львівській газеті розписанє оферти на доставу кількох залізних мостів. Дотичні услівя можна переглянути в бюрі для будови і удержаня залізниць державних у Львові. — Оферти можна внести найпізнійше до 15 червня с. р. до ц. к. Дирекції залізниць державних у Львові.

Дня 5 мая с. р. передано до прилюдного ужитку ново уряджене на австрійськім березі Висли, коло стації Надбережє лежаче місце для переложеня товарів на кораблі враз з тором довозовим, сполучаючим се місце зі стацією Надбережє. — Яко бюро спедиційне і аґентура торговельна урядує на згаданім місці з рамени ц. к. залізниць держ. фірма Гольдлоєст і С-ка, котра уділяє веїких близших поясненє дотично руху перекладового.

Розклад їзди на залізницях

після часу середно-європейського пізнішого о 36 минут від львівського, важний від 1-го мая 1897.

Поїзд	год.	приходить до Львова	Поїзд	год.	відходить зі Львова
особовий	7:30	з Сучави і Черновець	поспішн.	6:—	до Підволочиск і Бродів
мішаний	7:50	з Янова	”	6:10	до Черновець і Сучави
особовий	8:05	зі Стрия і Лавочного	особовий	6:45	до Черновець і Сучави
”	8:15	з Тернополя і Бродів	поспішн.	8:40	до Кракова
”	8:25	з Сокаля і Ярослава через Раву	”	8:55	до Кракова в спол. з Н. Санчом і Розвадовом
”	9:10	з Кракова в сполуч. з Н. Санчом, Яслом і Равою	”	9:20	до Стрия і Лавочного в сполуч. з Хировом і Станиславом
”	10:35	з Ярослава	”	9:25	до Белзця в спол. з Сокалем і Ярославом
мішаний	1:15	з Янова	”	9:40	до Янова
поспішн.	1:30	з Кракова в спол. з Н. Санчом, Загірем і Хировом	мішаний	10:05	до Підволочиск і Бродів
особовий	1:40	зі Стрия і Лавочного в сполуч. з Хировом і Станиславом	особовий	10:45	до Черновець і Сучави
поспішн.	1:50	з Сучави і Черновець	”	1:04	до Янова від $\frac{15}{6}$ — $\frac{31}{8}$ в свята
”	2:30	з Підволочиск і Бродів	мішаний	1:55	до Підволочиск і Бродів
особовий	5:20	з Підволочиск і Бродів	поспішн.	2:40	до Черновець і Сучави
”	5:25	з Белзця в спол. з Сокалем і Ярославом	особовий	2:50	до Кракова в сполуч. з Равою і Хировом
”	5:45	з Черновець	”	3:05	до Стрия і Скольного
”	6:—	з Підволочиск	мішаний	3:15	до Янова від $\frac{15}{6}$ — $\frac{14}{6}$ і від $\frac{1}{6}$ — $\frac{30}{9}$ щоденно, від $\frac{15}{6}$ — $\frac{31}{8}$ в повсякденні дні
Ніч			”	4:40	до Ярослава
особовий	6:55	з Кракова з Розвадовом сполуч.	Ніч		
мішаний	8:—	з Янова від $\frac{1}{6}$ — $\frac{14}{6}$ і від $\frac{1}{6}$ — $\frac{30}{9}$ щоденно, від $\frac{15}{6}$ — $\frac{31}{8}$ в повсякденні дні	особовий	6:45	до Кракова в сполуч. з Н. Санчом, Загірем і Хировом
поспішн.	8:45	з Кракова	мішаний	7:05	до Сокаля і Ярослава через Раву
мішаний	9:01	з Янова від $\frac{15}{6}$ — $\frac{31}{8}$ в свята	особовий	7:25	до Тернополя
особовий	9:10	з Сучави і Черновець	”	7:30	до Стрия і Лавочного
”	9:30	з Кракова в спол. з Н. Санчом і Равою	”	8:50	до Янова
поспішн.	9:50	з Сучави і Черновець	”	10:30	до Черновець і Сучави
особовий	10:—	з Підволочиск і Бродів	”	10:50	до Кракова в спол. з Ярославом, з Розвадовом і Н. Санчом
”	10:20	з Лавочного і Стрия в сполуч. з Хировом і Станиславом	поспішн.	11:—	до Підволочиск і Бродів
”	12:10	з Лавочного і Стрия в сполуч. з Хировом і Станиславом	особовий	4:40	до Кракова в сполуч. з Хировом, Яслом, Розвадовом і Н. Санчом
”	3:30	з Підволочиск	”	5:20	до Стрия, Лавочного і Хирова
поспішн.	5:10	з Кракова в спол. з Н. Санчом і Яслом	”		

Руска справа в роках 1891—1894

НАПИСАВ Н. В.

Ціна 50 кр. в. а.

З пересилкою 55 кр.

Дістати можна в книгарни Тов. ім Шевченка, або в Ставропигійській.

Новости на дамські сукні сезонові!

Матерії вовняні, Зефіри, Батисти,
Піки, Кретони, Перкалі,
Брокати

Львів,
Академічна 12.

АНТІН ПІЗУНСЬКИЙ

Парасольки,
Рукавички, »Фігара«, ковчирі
коронкові, Паски, Фартушки.

Магазин багато заосмотрений.

Ціни низькі, конкуренційні.

151 5—47

ГАЛИЦЬКИЙ КРЕДИТОВИЙ БАНК

приймає вкладки на

КНИЖОЧКИ

і опроцентовує їх по 3 25—?

4 $\frac{1}{2}$ % на рік.

НАРОДНА ТОРГОВЛЯ

приймає замовлення і посередничить в закупні:

Сьвітло церковне

вирост з фабрики Іа по 70 зр., Па по 64 зр. за 100 кіл. лосо фабрика.

Вино

в бочках о 135 літрах, а то Самородне почавши від 70 зр. за бочку лосо місце продукції.

Зі складів висилає: КАВУ по 5 кіл.

посилках почт. в ціні по: зр. 9-20, 10-20,

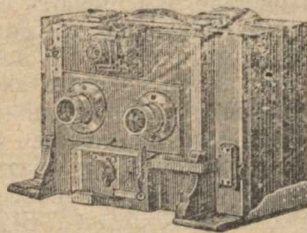
10-70, 11-20, а спеціальність по 12-20 франко

ВИНО в 5 кіл. барилках по зр. 3—, 3-70,

4-10, 4-90 франко. — Інші товари по

умірених цінах. 33—?

Перший християнський

ново отворений

склад апаратів

і

всіляких приборів

до

заводової фотографії поручає

ниже цін у всіх фірмах краєвих і заграничних.

Апарати від 6—250 зр. на складі. — Висилка на провінцію відвратною поштою виконує ся. — Найбільший і найдешевший склад всіляких приборів до фотографії. На жадане виписує ся апарати до великості 24:30 (за винагородою 2% вартості апарату) з об'єктивами Voigtlander'a, Steinheil'a, Goerz'a і т. д.

Едмунд Бродковский

Львів, ул. Камінна 3. 126 3—10

(vis à vis школи реальної).

Дмитро Затурекский

поручає свою

робітню обуви мужескої, жіночої

і для дітей

у Львові, ул. Коперника ч. 5.

Виріб тривалий і елегантний. Ціни умірені. Замовлення з провінції залагоджує відвратною поштою. 80 3—10

Т. А. КАЛІЧЕК.

Робітня

убрань жіночих

у Львові, Ринок ч. 25.,

(I. поверх)

приймає всілякі замовлення і виготовляє їх з густом і елеганцією після найсвіжіших журналів.

49—?

Люд. Шелігевич

годинникар

передтим

Володислав Даєвский

виконує всі роботи входячі в обсяг годинникарства

у Львові, ул. Коперника ч. 8.

заразом удержує склад годинників і zegarів з перворядних фабрик заграничних з гарантією і по уміркованих цінах.

Замовлення з провінції виконує як найточнійше. Направа zegarkів і zegarів заразом антиків з 2-літню гарантією. 154 2—10